
Shivaproktam Kashisthita Muktimandapamahatmyam

शिवप्रोक्तं काशीस्थित मुक्तिमण्डपमाहात्म्यम्

Document Information

Text title : Shivaproktam Kashisthita Muktimandapamahatmyam

File name : shivaproktaMkAshIsthitamuktimaNDapamAhAtmyam.itx

Category : shiva, shivarahasya

Location : doc_shiva

Transliterated by : Ruma Dewan

Proofread by : Ruma Dewan

Description/comments : shrIshivarahasyam | ugrAkhyah saptamAMshaH | adhyAyaH 7 |

vAvRittashlokAH ||

Latest update : March 8, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 8, 2024

sanskritdocuments.org

शिवप्रोक्तं काशीस्थित मुक्तिमण्डपमाहात्म्यम्

- शिवपार्वतीसंवादे -

श्रीपार्वत्युवाच -

विश्वेश्वराभिलाराध्य सर्वज्ञ करुणानिधे ।

क्व मुक्तिमण्डपस्थानां तत्प्रमाणं कियन्मतम् ॥ १ ॥

मुक्तिमण्डपसंज्ञापि कथमस्यात्मवच्छुभा ।

अेतत्सर्वं विशेषेण श्रेतुमिच्छामि शङ्कर ॥ २ ॥

श्रीसदाशिव उवाच -

अति कष्टमिदं पृष्ठमिदानीं वरवर्णिनि ।

मुक्तिमण्डपमाहात्म्यं शृणु वक्ष्ये मनोहरम् ॥ ३ ॥

यत्र ज्योतिर्भयं लिङ्गं भव विश्वेश्वराभिधम् ।

तत्रास्ति रत्नप्रसादःसर्वलोकमनोहरः ॥ ४ ॥

तत्प्रसादप्रभासङ्गैर्दिशः प्रतिदिशास्तथा ।

अत्यूर्ध्वलोकस्सर्वेऽपि दीपिताः समलङ्कृताः ॥ ५ ॥

प्रासादोऽपि सरत्नाढ्यो लिङ्गाकारो विराजते ।

तन्मूलमग्राभागो वा न केनापि य दृश्यते ॥ ६ ॥

अनर्ध्वरत्नमालाभिः सर्वदालङ्कृताः शुभाः ।

मुक्तामालापारिवृता मूलभागोऽस्य सर्वदा ॥ ७ ॥

प्रासाददिव्यरत्नानि रात्रौ दीपा ष्वाम्बिके ।

तिष्ठन्त्यत्यन्तरम्याणि नेत्रोत्सवकराणि च ॥ ८ ॥

कदाचिदध्यन्धकारसम्बन्धस्तत्त सर्वदा(था) ।

नास्त्येव रत्नदीपौघसम्बन्धेन वरानने ॥ ९ ॥

सहस्ररत्नशृङ्गाणां राजते तत्र सर्वदा ।

लिङ्गाकाराणि शृङ्गाणि शुद्धान्यप्रतिमानि च ॥ १० ॥

तेजः पुञ्जमिवाभाति प्रासादः सर्वदा शुभे ।

रत्नपुञ्जमयः प्रीतिं सन्तनोति निरन्तरम् ॥ ११ ॥

राशीकृतमडारत्नप्रलेयमिति धीःसदा ।

सर्वेषां भवतिस्पष्टं तत्प्रासादावलोकनात् ॥ १२ ॥

विलाससदनं रम्यं मम तादृशमम्बिके ।

नान्यत्र दृश्यते भव्यं नित्योत्साहकरं परम् ॥ १३ ॥

सहस्रकोटिगणैरत्युग्रैरुद्यतायुधैः ।

वीरैः संरक्ष्यते नित्यं प्रासादो विमलो मम ॥ १४ ॥

श्राव्यो द्रुमुभिर्निर्झाद्यो जायते तत्र सर्वदा ।

गायन्ति गायका नित्यं शिवनामानि सादरम् ॥ १५ ॥

नृत्यन्ति नर्तकाश्चात्र चित्रनृत्यविशारदाः ।

मन्दारपुष्पसञ्छन्नो रत्नतीरगणसंवृतः ॥ १६ ॥

नित्यानन्दकरो भव्यः सर्वमङ्गलसंश्रयः ।

दैवैराधिगतो नित्यं ध्यातव्य सकलैः सुरैः ॥ १७ ॥

तत्प्रासादसमालोके प्रासादो नैव दृश्यते ।

सर्वेषां मुक्तिदो नित्यं दर्शनादेव सर्वथा ॥ १८ ॥

तत्र लिङ्गं ममास्त्येकं रम्यं विश्वेश्वराभिधम् ।

तत्प्राभावो न देवैश्च शक्यते ज्ञातुमम्बिके ॥ १९ ॥

तल्लिङ्गतत्त्वममलैर्वेदैरपि न निश्चितम् ।

तत्स्वरूपं कथं ज्ञेयं तदन्यैरल्पबुद्धिभिः ॥ २० ॥

वेदैरपि यथाशक्ति तदेव प्रतिपाद्यते ।

तदेवोपास्यमभिलैस्तदेवाभीष्टदायकम् ॥ २१ ॥

तदनिर्देश्यममलमप्रमेयमनामयम् ।

निष्कलङ्ग निराकारं तदेव हि निरञ्जनम् ॥ २२ ॥

तदेव निधनेत्यादिमन्त्रवेद्यं यथात्मकम् ।

दर्शनादेव सर्वेषां मोक्षदं तत्सनातनम् ॥ २३ ॥

अनेककालमत्युग्रं तपः कुर्वन्ति सादरम् ।
 विश्वेश्वराभिधिं लिङ्गं द्रष्टुमेव मनीषिभिः ॥ २४ ॥
 अनेककल्पपर्यन्तमुपविश्य मयापि वा ।
 प्रभावस्तस्य लिङ्गस्य वक्तव्यः कथमम्बिके ॥ २५ ॥
 कदाचिदपि तल्लिङ्गं न दृष्टं येन सर्वदा ।
 न तस्य मुक्तिस्तत्सत्यं सत्यं सत्यं न संशयः ॥ २६ ॥
 यदर्शनार्थं मुनयः कुर्वन्ति बहुधा तपः ।
 तद्धि वैश्वेश्वरं लिङ्गं द्रष्टव्यं बहुयत्नतः ॥ २७ ॥
 यन्नपश्यन्ति मुनयो यन्न पश्यन्ति देवताः ।
 यन्न जानन्ति वेदाश्च तल्लिङ्गं प्रेक्ष्यमन्वडम् ॥ २८ ॥
 द्वित्राण्यतीव रम्याणि बिल्वपत्राणि सादरम् ।
 येनार्पितानि तल्लिङ्गे तेन मुक्तिरवाप्यते ॥ २९ ॥
 अभिषिष्य विधानेन यो मां बिल्वदलैर्मुदा ।
 पूजयिष्यति पुण्यात्मा स मोक्षमधिगच्छति ॥ ३० ॥
 मद्भक्तेन मयि प्रेमणा पत्रं वा क्लमेव वा ।
 दत्तं स्वोपलभ्यते यत्तु तद्गृह्णिष्यामि सादरम् ॥ ३१ ॥
 ऐकं बिल्वदलं रम्यं मद्भक्तेनार्पितं मयि ।
 अनन्ताधरं नूनं सत्यमेवोच्यते मया ॥ ३२ ॥
 मद्भक्तोऽपि स विज्ञेयः सर्वभावेन सर्वदा ।
 सर्वं विहाय मामेव भजते यः सदा मुदा ॥ ३३ ॥
 विभूतिरुद्राक्षपरो लिङ्गमेवार्ययन्मुदा ।
 मामेव शरणां प्राप्नो यः स एव मम प्रियः ॥ ३४ ॥
 मडापाशुपताः शुद्धामडाशैवाश्च सर्वदा ।
 मामर्चयन्ति मामेव शरणां प्राप्नुवन्ति च ॥ ३५ ॥
 मद्भक्तवर्गैः सततं मदर्शनपरायणैः ।
 अविमुक्तमिदं क्षेत्रमाश्रित्य स्थीयते मुदा ॥ ३६ ॥
 शैवैः पाशुपतैः शुद्धैर्भल्लिङ्गं पूज्यते सदा ।
 तैरेव कृतपूजापि गृह्यते सादरं मया ॥ ३७ ॥

पत्रं कृलं वा पुष्पं वा जलं वा स्वार्जितं शुभम् ।
 मद्भक्तोर्नार्पितं मध्यमनन्तायोपकल्पते ॥ ३८ ॥
 पत्रेणाप्यर्थितं लिङ्गं भोक्षदं सर्वदंदिनाम् ।
 विश्वेश्वराभिधं तत्तु तत्प्रासादेऽधितिष्ठति ॥ ३९ ॥
 तत्प्रासादवरस्यैव दक्षिणादिशि भासुरम् ।
 रभ्यं मणिमयं स्थानमेकं तिष्ठति पापहृत् ॥ ४० ॥
 तत्सदस्रमणिस्तम्भैरुत्तमैरुन्नतैः शुभैः ।
 रञ्जितं राजितैःशृङ्गैर्दमशृङ्गश्च राजितम् ॥ ४१ ॥
 क्वचिच्छुक्तिकशृङ्गौर्ध्वैर्लिङ्गाकारैर्मनोहरैः ।
 स्थानं तद्राजते देवि नेत्रोत्सवकरं सदा ॥ ४२ ॥
 तमालकाश्चतुष्पष्टिकोटि प्रथम नायकाः ।
 उदायुधा मडावीरा मम प्रियकराः सदा ॥ ४३ ॥
 तस्मिन्नेव मडास्थाने शैवास्तमालकाज्ञया ।
 उपविश्यातिसन्तुष्टास्तिष्ठन्ति शिवपूजकाः ॥ ४४ ॥
 सादरं भस्मद्विग्धाङ्गा रुद्राक्षामरणाप्रियाः ।
 रुद्रसूक्तजपासक्तास्तिष्ठन्ति विमलाशयाः ॥ ४५ ॥
 शैवं मडामुनिं(मनुं) नित्यं सर्वपापौघशामकम् ।
 जपतः सततं सन्तो वसन्त्यत्यन्तमादरात् ॥ ४६ ॥
 शुद्धान्तः करणैस्तत्र जमःशैवैर्मडामनुः ।
 शैवो भोक्षप्रदो नूनं भवत्येव न संशयः ॥ ४७ ॥
 ऐकदाप्यत्र शैवेन जप्यः शैवो मनुर्मुदा ।
 अनन्तगुणितो नूनं पापदावाग्निशामकः ॥ ४८ ॥
 शैवो मनुःस्वतः शुद्धः पापतूलादि नाशकः ।
 सोऽप्यत्र जमः शैवेन्द्रैः सर्वाभीष्टप्रदो ध्रुवम् ॥ ४९ ॥
 शैव ऐव मडामन्त्रो जप्यः पञ्चाक्षरः परः ।
 शैवैर्भोक्षार्थिभिर्नित्यं मन्त्रवल्विङ्गपूजकैः ॥ ५० ॥
 तन्मध्ये कर्णिकारा रत्नराजिविराजिता ।

अत्युन्नता वेदिकैका तिष्ठति प्रियदर्शना ॥ ५१ ॥
 तन्मध्ये येक(यैक) काश्मीरमणिराजितमानसं(सनम्) ।
 स्थितं तद्गुरि स्पष्टमुपविष्टं मया पुरा ॥ ५२ ॥
 तदानीमागता काश्चिद्दिन्दुभिम्बनिम्बानना ।
 विशालपद्मपत्राभनयना नयनप्रिया ॥ ५३ ॥
 मन्दारमालाममलामम्बानां मधुपावृताम् ।
 धृत्वा पद्माम्बुस्तेन क्षौमाम्बरविराजिता ॥ ५४ ॥
 सा मां दृष्ट्वानतग्रीवा प्राणम्य मुडुरादरात् ।
 भित्त्वैर्मन्दारपुष्पैश्च यङ्के पूजां यथाविधि ॥ ५५ ॥
 पूजयित्वा ततः सा मां कृताञ्जलिपुटा तदा ।
 धृष्टमेव वयः प्राडु स्तोत्रैः स्तुत्वाख्यनेकधा ॥ ५६ ॥
 मण्डेशदिव्यस्थानानि सन्ति काश्यामनेकधा ।
 किमत्र रोयते नित्यं वसतिस्तव शङ्कर ॥ ५७ ॥
 विशेषः कोऽत्र देवेश सर्वस्थानविलक्षणः ।
 किमस्ति तत्त्वमेतस्य वद सर्वं विशेषतः ॥ ५८ ॥
 पृष्टोऽडमेवं सुभगे तथा तदनु सादरम् ।
 उत्तरं दत्तवानस्मि तमे(दे)व शृणु सादरम् ॥ ५९ ॥
 काशीयं सर्वलोकेभ्यो मम प्रियकराऽनघे ।
 तत्राप्यन्तर्गृह्णामि क्षेत्रं रुचिकरं मम ॥ ६० ॥
 तन्मध्यगमिदं रम्यं स्थानं प्रियतरं मम ।
 तत्तु लिङ्गमयं यस्मात्तत्रप्रीतिर्ममानघे ॥ ६१ ॥
 याद्यत्र वसतिर्नित्यं तथा नान्यत्र शोभने ।
 अनिशं प्रीतिरत्रैव मम तिष्ठत्यनामये ॥ ६२ ॥
 किञ्च काश्यां भृतान् सर्वान् शिवदेवान् शिवार्थकान् ।
 शिवैकशरणानत्र समानीय ततः परम् ॥ ६३ ॥
 अतस्त्रिभुवने सम्यगुपविश्य यथा सुभम् ।
 ममाङ्गे विमले शुद्धे शैवं संवेश्य सादरम् ॥ ६४ ॥

शैवायात्यन्तशुद्धाय मुक्त्यर्थं तदनन्तरम् ।
शैवः पञ्चाक्षरो मन्त्रो मयाऽद्यत्रोपदिश्यते ॥ ६५ ॥

मुक्तिमण्डपसंज्ञास्य स्थानस्य श्रुतिसम्भता ।
यतो मया मनुःशैवो मोक्षायान्नैव दीयते ॥ ६६ ॥

--

छन्दमेव मङ्गलस्थानं मुक्तिमण्डपसंज्ञकम् ।
यत्रोपदिश्यते मन्त्रः शैवानां मुक्तिकाङ्क्षिणाम् ॥ १०३ ॥

अनन्यशरणां तु मद्भक्तानामघापणम् ।
ततः प्रविश्यधर्मात्मा मङ्गलशैवाश्रयं सदा ॥ १०४ ॥

मुक्तिमण्डपमत्यन्तसुषुप्तं प्राप्य द्विजोत्तमः ।
ततो ममान्तिकं प्राप्य यकाराभ्यर्थनं मुदा ॥ १०५ ॥

ममैव लिङ्गे विमले मुक्तिदे वेदसंस्तुते ।
ततः प्राणम्य अङ्गुधा स्तुत्वा स्तोत्रैरनेकधा ॥ १०६ ॥

यकार नृत्यं अङ्गुधा सादरं भक्तिपूर्वकम् ।
उपविश्य ततोऽत्रैव जप्त्वा मन्त्रं शिवात्मकम् ॥ १०७ ॥

ततोऽन्तर्गुडयान्नादि कृत्वा भक्तिपुरःसरम् ।
ज्ञानवापीतटे रम्ये निराडारो जितेन्द्रियः ॥ १०८ ॥

यकारोग्रं तपःसम्यङ्मुक्त्यर्थं शैवपुङ्गवः ।
शिवैकनिरतो नित्यं षट्सहस्रयुगावधि ॥ १०९ ॥

मन्त्राधिराजममलं जप्त्वा पापौघनाशनम् ।
ततः शरीरं विजडौ ज्ञानवापीतटे शुभे ॥ ११० ॥

लिङ्गपूजा प्रकुर्वाणो वदन् शिव शिवेति य ।
ततो ममाङ्गु संविश्य ममैवानुगुडाद् द्विजः ॥ १११ ॥

मन्त्राधिराजममलं जपन् पापौघनाशनम् ।
शैवं प्राप्यमङ्गलमन्त्रं मोक्षं सम्प्राप्य शोभते ॥ ११२ ॥

छत्युक्ता सा मनोरम्या मुक्तिमण्डपदेवता ।
यथौ स्व सदनं रम्यमम्बिके वरवर्णिनि ॥ ११३ ॥

ये मुक्तिमण्डपमनद्यमनन्यलभ्यं सम्प्राप्य शैवमनुभयतिपुण्यलभ्यम् ।

सम्पूजयन्ति शिवमेकमुपास्यभीशं ते सर्वथा मुनिवराः शिवमाप्नुवन्ति ॥ ११४ ॥

॥ एति शिवरहस्यान्तर्गते शिवप्रोक्तं काशीस्थितं मुक्तिमण्डपमाहात्म्यं सम्पूर्णात् ॥

- ॥ श्रीशिवरहस्यम् । उग्राप्यः सप्तमांशः । अध्यायः ७ । वावृत्तश्लोकाः ॥

- .. shrIshivarahasyam . ugrAkhyāH saptamAMshaH . adhyAyaH 7 . vAvRRittashlokaH ..

Notes:

Śiva शिव details to Parvatī पार्वती, about the eminence of the Muktiṁḍapa मुक्तिमण्डप near Jñānavāpī ज्ञानवापी at Viśveśvara Jyotirlinga Sthāna विश्वेश्वर ज्योतिर्लिंग स्थान in Kaśī काशी.

Kaśī काशी harbors several ŚivaTīrthaKṣetra शिवतीर्थक्षेत्र that are outlined in ŚivaRahasyam saptāṁśaḥ शिवरहस्यं सप्तांशः.

Proofread by Ruma Dewan

—
Shivaproktam Kashisthita Muktimandapamahatmyam
pdf was typeset on March 8, 2024

—
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

